

Dico ergo circulum, cuius diametrus $z t$, designari posse circa diametrum $m n$; continget enim hinc inde duos circulos æquidistantes æquinoctiali; quorū ab eo distantia in quantitate arcuum $a z$, & $g t$. secabit & circulum æquidistantem æquinoctiali, cuius diametrus $l k$, per medium apud circulum meridianum, cuius diameter $b d$; quem ad quantitatem $c e$, describimus inter notas $c y f$; quam per medium secabit circulus circa $m n$ descriptus, per puncta $f y$ transiens. Applicabunt itaque lineæ rectæ $b c$ cum z , & $b c$ cum q : procedent & $k l$, atque $d t$ in directum, quousque concurrant ad punctum r . Quoniam ergo anguli duo $d z b$, & $b h q$ recti sunt: consequens est $b h q z$ puncta per circumferentiam circuli locata. unde angulum $b q h$ æqualem esse necesse est angulo $b z h$, qui æqualis est angulo $b d t$; quorum eadem bases. sic ergo angulus $b q r$ æqualis est angulo $b d r$. unde puncta $b d r q$ super circumferentia circuli esse locata constans est. Est ergo, quantum $b h$ in $h d$, tantum $r h$ in $h q$ ducta. quantum uero $b h$ in $h d$, tantum quod $h l$ in seipsum producit. Est ergo quantum $h l$ in seipsum ducta,